

אל-יוסף להזרית לפניו גשנה
 כט ויבאו ארצה גשן: ויאסר יוסף
 מרכבתו ויעל לקראת-ישראל
 אביו גשנה וירא אליו ויפל
 על-צואריו ויבך על-צואריו
 ל עוד: ויאמר ישראל אל-יוסף
 אמותה הפעם אחרי ראותי
 לא את-פניך כי עודך חי: ויאמר
 יוסף אל-אחיו ואל-בית אביו
 אעלה ואגידה לפרעה ואמרה
 אליו אחי ובית-אבי אשר
 בארץ-כנען באו אלי:
 לב והאנשים רעי צאן כי-אנשי
 מקנה היו וצאנם ובקדם וכל-
 לב אשר להם הביאו: והיה כי-
 יקרא לכם פרעה ואמר מה-
 לד מעשיכם: ואמרתם אנשי
 מקנה היו עבדיך מנעורינו
 ועד-עתה גם-אנחנו גם-
 אבותינו בעבור תשובו בארץ
 גשן כי-תועבת מצרים כל-
 מזא רעה צאן: ויבא יוסף ויגד
 לפרעה ויאמר אבי ואחי
 וצאנם ובקדם וכל-אשר להם
 באו מארץ כנען והנם בארץ
 ג גשן: ומקצה אחיו לקח
 חמשה אנשים ויצגם לפני
 ג פרעה: ויאמר פרעה אל-אחיו
 מה-מעשיכם ויאמרו אל-
 פרעה רעה צאן עבדיך גם-

ד אנחנו גם-אבותינו: ויאמרו
 אל-פרעה לגור בארץ באנו
 כי-אין מרעה לצאן אשר
 לעבדיך כי-כבד הרעב בארץ
 כנען ועתה ישבו-נא עבדיך
 ה בארץ גשן: ויאמר פרעה אל-
 יוסף לאמר אביך ואחיק באו
 ו אליך: ארץ מצרים לפניך הוא
 במיטב הארץ הושב את-אביך
 ואת-אחיק ישבו בארץ גשן
 ואם-יודעת ויש-בם אנשי-חיל
 ושמתם שרי מקנה על-אשר-
 ז לוי: ויבא יוסף את-יעקב אביו
 ויעמדהו לפני פרעה ויברך
 ח יעקב את-פרעה: ויאמר
 פרעה אל-יעקב כמה ימי שני
 ט חייה: ויאמר יעקב אל-פרעה
 ימי שני מגורי שלשים ומאת
 שנה מעט ורעים היו ימי שני
 חיי ולא השיגו את-ימי שני
 חיי אבתי בימי מגוריהם:
 י ויברך יעקב את-פרעה ויצא
 יא מלפני פרעה: ויושב יוסף
 את-אביו ואת-אחיו ויתן להם
 אחזה בארץ מצרים במיטב
 הארץ בארץ רעמסס כאשר
 יב צוה פרעה: ויכלכל יוסף את-
 אביו ואת-אחיו ואת כל-בית
 יג אביו לחם לפי הטף: ולחם
 אין בכל-הארץ כי-כבד הרעב

מאד ותלה ארץ מצרים וארץ
 יי כנען מפני הרעב: וילקט יוסף
 את-כל-הכסף הנמצא בארץ-
 מצרים ובארץ כנען בשבר
 אשר-הם שברים ויבא יוסף
 טו את-הכסף ביתה פרעה: ויתם
 הכסף מארץ מצרים ומארץ
 כנען ויבאו כל-מצרים אל-
 יוסף לאמר הבה לנו לחם
 ולמה נמות נגדה כי אפס כסף:
 טו ויאמר יוסף הבו מקניכם
 ואתנה לכם במקניכם אם-
 יז אפס כסף: ויביאו את-
 מקניהם אל-יוסף ויתן להם
 יוסף לחם בסוסים ובמקנה
 הצאן ובמקנה הבקר ובחמרים
 וינהלם בלחם בכל-מקניהם
 יח בשנה ההוא: ותתם השנה
 ההוא ויבאו אליו בשנה
 השנית ויאמרו לו לא-נכחד
 מאדני כי אם-תם הכסף
 ומקנה הבהמה אל-אדני לא
 נשאר לפני אדני בלתי אם-
 טז גוינתנו ואדמתנו: למה נמות
 לעיניך גם-אנחנו גם אדמתנו
 קנה-אתנו ואת-אדמתנו
 בלחם ונהיה אנחנו ואדמתנו
 עבדים לפרעה ותן זרע ונחיה
 ולא נמות והאדמה לא תשם:
 כ ויקן יוסף את-כל-אדמת